

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P.**, bytom **O.**, zastúpeného **J.**, nar. **X.**, bytom **S.** proti žalovanému: **T.**, **R.**, **o zaplataenie 151,73 Eur (4 571 Sk)**, na odvolanie žalobcu proti doplňujúcemu rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. marca 2009, č. k. 36Cb/279/1995-173, takto

r o z h o d o l:

Doplňujúci rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. marca 2009, č. k. 36Cb/279/1995-173 sa **z r u š u j e** a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozhodnutím zamietol návrh žalobcu o zaplataenie 4 571 Sk, ktorá suma predstavuje úroky z omeškania 0,1% denne za oneskorenú úhradu platieb za prepravné služby.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca so žalovaným uzavrel ústnu dohodu o preprave osôb, na základe ktorej žalobca vykonával pre žalovaného prepravu. Jednotlivými faktúrami vyúčtoval sumy, ktoré žalovaný v lehotách splatnosti nezaplatil. Žalobca uplatnil úroky z omeškania vo výške 0,1% denne z dlžnej sumy od doby splatnosti jednotlivých faktúr do 30. novembra 1994, vyúčtované listom zo 16. novembra 2004 v sume 4 571 Sk. Žalovaný jednoznačne poprel akúkoľvek ústnu dohodu so žalobcom ohľadne výšky úrokov z omeškania. Žalobca nezvládol dôkazné bremeno, že so žalovaným uzavrel dohodu o účtovaní úrokov z omeškania vo výške 0,1% denne z dlžnej istiny. Preto žalobu zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Namietal, že pokiaľ mu nepatria úroky z omeškania vo vyúčtovanej výške, tak mu patria úroky podľa § 369 ods. 1

Obchodného zákonníka. Žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 390,78 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v medziach odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť.

Žalobca žalobou zo 7. decembra 1994 uplatnil okrem zaplatenia istiny 8 786 Sk, ktorá predstavuje odplatu za objednané a vykonané prepravy osôb aj úroky z omeškania vo výške 0,1% denne za oneskorené zaplatenie faktúr, ktoré žalovanému vyúčtoval listom zo 16. novembra 1994 v sume 4 571 Sk. O zaplatení istiny súd rozhodol rozsudkom z 23. novembra 2006 a na odvolanie žalovaného odvolací súd uložil súdu prvého stupňa rozhodnúť o úrokoch z omeškania postupom podľa ust. § 166 O.s.p. Predmetom odvolania je zaplatenie úroku z omeškania.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný ako dlžník sa omeškal so splnením svojho peňažného záväzku včas zaplatiť odplatu za prepravu osôb. Medzi účastníkmi konania nebola písomná dohoda o výške úroku z omeškania. Žalobca nepreukázal ani ústnu dohodu o úroku z omeškania vo výške 0,1% denne. Preto odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že úrok z omeškania vo vyúčtovanej výške žalobcovi nepatrí.

Odvolací súd však nesúhlasil so súdom prvého stupňa, že žalobcovi ako veriteľovi nevzniklo voči žalovanému ako dlžníkovi právo na úrok z omeškania, keď žalovaný bol v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku.

Súd prvého stupňa síce v odôvodnení rozhodnutia poukázal na povinnosť dlžníka platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v prípade, že úroky nie sú predmetom dohody, ale žiadne právne dôsledky z vykonaného dokazovania v tomto smere nevyvodil.

Z ustanovenia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zákonným dôsledkom omeškania dlžníka je vznik práva veriteľa na úrok z omeškania, a to buď zmluvou dohodnutý alebo presne určený v ods. 1 Obchodného zákonníka. To znamená, že ak úrok z omeškania nebol dohodnutý, tak veriteľ má právo na úrok z omeškania vo výške tak, ako to upravuje § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Súd prvého stupňa pochybil, keď žalobcovi nepriznal za vyúčtované a žalobou uplatnené obdobie, t. j. od splatnosti faktúr (28. mája 1993, 2. júla 1993 a od 28. júla 1993) do 30. novembra 1994 úrok z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom v čase vzniku práva. Preto odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. odvolaním napadnutý doplnujúci rozsudok zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní po vyčíslení úroku z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka žalobcom a posúdení jeho správnosti súd prvého stupňa o uplatnenom práve na úrok za omeškania opäť rozhodne.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 124 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 7. augusta 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.